

Mätääkö Tanskanmaalla

Matkustimme 80-luvulla poikaporukalla junalla Alankomaihin hakemaan kaverin isohkoa venettä. Meillä oli tuhottomasti tavaraa tukevista työkalupakeista painaviin pakaaseihin. Matkalle sattui muutama hyvin tiukka junanvaihto.

Kööpenhaminassa oli löysempi vaihto. Raahasimme rauhallisesti tavaroitamme ja ihailimme vastaan tulevia nuoria naisia. Kirjoitin kronikkaani, että Tanskanmaalla varmaan viimeinenkin rintaliivitehdas on mennyt aikoja sitten konkurssin. Jutun tultua julki sain nyreätä palautetta. Hyi, sovinismia!

Se oli vapautumisen alkua. Pohjoismaat marssivat etunenässä. Tanskanmaalla ei suinkaan ollut mitään mätää, päinvastoin. Miehen näkökulmasta on hankala tajuta, mitä se merkitsi naisille, etenkin nuorille. Vapautuminen edesauttoi myös lasikattojen sirpaloitumista.

Mitä kaikkea salaperäistä sisältyykin naisten rintaliiveihin? Jo nimi eri kielillä kielii omaa tarinaansa. Suomen kieli on tässä asiallisimmasta päästä. Ruotsalainen ei uskalla sanoa koko sanaa, vaan lyhentää muotoon bh. Englannissa sanotaan bra. Saksassa tyydytään isoihin kirjaimiin BH. Muistakin kielistä löytyy lyhenteitä.

Töissä valmistimme teräslankaa, jota käytettiin mitä kummallisimpiin kohteisiin. Kaikkia emme edes saaneet selville, vaikka kuinka vakoilimme. Eräs lopputuotteista oli BH-lanka.

Asiakas veti valmistamaamme pehmeää valssilankaa ohueksi säikeeksi, hehkutti ja pinnoitti. Langasta kudottiin rintaliivien tukiliuskoja. Vieläköhän näin tehdään?

Ai että miksi minä, mies kirjoitan tällaista? No, monet asiat kiinnostavat ihan oikeasti. Kimmoke tuli kuitenkin lehtiuutisesta.

Hesarin Terveys-liitteessä julkaistiin hidasta journalismia otsikolla Tuki ja turva. Jutussa käsiteltiin rintaliivejä. Kiinnostuksen herätti lopulta se, että rintaliivien terveysvaikutuksia ei ollenkaan tutkittu. Aihe ylittäisi varmaan monta isolla rahalla junailtua nollatutkimusta.

Nuorena lueskeltiin klassikoiden rinnalla jännittäviä kioskikirjoja. Jerry Cottonissa ei paljoa seksillä hekumoitua, mutta toistuvasti pantiin merkille, että sen ja sen tytön rintaliiveissä oli stretch-olkaimet.

Hesarin hienon jutun ytimen muodosti toteamus, että rintaliiveihin liittyvät pohdinnat ovat yksilöllisiä ja paljolti fiiliskysymyksiä. Kenenkään ei pitäisi tuntea yhteiskunnan painetta, käytti tai ei käyttänyt. Eikö se ole vapautta jos mikä!

Rintaliiveistä saattaa olla hyötyäkin. Tallensin vuonna 2009 uutisen Detroitista. Jenkkiläiseen tapaan asioita selvitettiin ase-in. Naapurin 57-vuotias rouva sattui katsomaan ikkunasta. Juuri sillä hetkellä luoti läpäisi ikkunan ja osui rouvaa rintaan.

Loukkaantuneen tilaa selvittäessä huomattiin, että luoti oli osunut rouvan rintaliivien metalliseen tukeen ja kimmahdanut siitä sivuun. Rouvan vamma kutistui pahaksi peljästy miseksi.

Samoihin aikoihin sattui toinen ihmepe lastuminen, nyt Brasiliassa. Naista oli ammuttu rintaan. Hänkin säilyi suuremmitta vammoitta. Ei kuitenkaan liivien metallituen ansiosta vaan, koska hän oli sullonut rintaliivinsä täyteen seteleitä.

Tapauksista selvisi myös tämän vaatte en englanninkielisen nimen etymologia. Nimi bra polveutuu ranskan sanasta braci ère, joka tarkoitti aikanaan sotilaan rintapanssaria. Bra siis toimitti perinteistä tehtäväänsä vielä nyky muodossaankin.

pajen.fi